यस्य ज्ञानपूर्व्वको होमः यस्य च ध्यानं तयोरुभयोरपि एकमपि दिनमवर्जयित्वा वस्वादिषु ब्रह्मान्तेषु देवेषु ऊतं भवति। अ इति आङर्थे परिवर्गः परिवारः। दृदं क्रियाविशेषणम्। एतासु पूर्व्वोक्तासु देवतासु अस्य यजमानस्य आऊतं भवत्येव॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके दशमोऽनुवाकः॥ ॥ १० ॥

अथ एकादशोऽनुवाकः।

दशमे वह्नेरवस्थाविशेषं होमं प्राशस्त्यं दर्शितम्। एकादशे भेदेन परिषेचनं मन्त्रो विधत्ते। "ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यं त्वर्त्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनादित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्त्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्य्यन्तोऽस्ति॥ यस्यैवंविदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति। य उचैनदेवं वेद" [१] इति। ऋतशब्देन मानससत्यवाचिना अग्निरत्र विवक्षितः। सत्यशब्देन वाचिकसत्यवाचिना आदित्योऽत्र विवक्षितः। ऋतमग्निं त्वामादित्येन परितः सिञ्चामीति सायं मन्त्रस्यार्थः। सत्यं आदित्यं त्वां सत्येन अग्निना परितः सिञ्चामीति प्रातःकालीनमन्त्रस्यार्थः। एवंविधज्ञानपूर्व्वकाऽनुष्ठाने तथाविधज्ञाने च यावन्तं कालमहोरात्रे उभे सुस्थिते